

Crna Gora
Agencija za sprječavanje korupcije

Broj: 03-03- 2848

Podgorica, 06 novembar 2017. godine

MIŠLJENJE
na Nacrt zakona o posredovanju pri zapošljavanju i pravima za vrijeme nezaposlenosti

1. Postupak

Shodno čl. 72, 78 i 79 Zakona o sprječavanju korupcije ("Sl.list CG", broj: 53/14) i članu 10 Statuta Agencije za sprječavanje korupcije, postupajući po službenoj dužnosti Agencija može dati mišljenje radi prevencije korupcije, smanjenja rizika od korupcije i jačanja etike i integriteta u organima vlasti.

Agencija može dati mišljenje za izmjenu i dopunu zakona, nacrta zakona i drugih propisa i opštih akata, radi otklanjanja mogućih rizika za nastanak korupcije ili njihovog usklađivanja sa međunarodnim standardima iz oblasti antikorupcije.

U članu 2 Zakona o sprječavanju korupcije, korupcija se definiše kao svaka zloupotreba službenog, poslovnog, odnosno društvenog položaja ili uticaja u cilju sticanja lične koristi ili koristi za drugog.

Ugrožavanje javnog interesa, u smislu ovog zakona, podrazumijeva povredu propisa, etičkih pravila ili mogućnost nastanka takve povrede koja je izazvala, izaziva ili prijeti da izazove opasnost po život, zdravlje i bezbjednost ljudi i životne sredine, povredu ljudskih prava ili materijalnu i nematerijalnu štetu po državu ili pravno i fizičko lice, kao i radnju koja ima za cilj da se za takvu povredu ne sazna" – član 44 stav 2 Zakona.

Integritet predstavlja zakonito, nezavisno, nepristrasno, odgovorno i transparentno vršenje poslova kojim javni funkcioneri i drugi zaposleni u organu vlasti čuvaju svoj ugled i ugled organa vlasti, obezbjeđuju

povjerenje građana u vršenje javnih funkcija i rad organa vlasti i otklanjaju sumnju u mogućnost nastanka i razvoja korupcije – član 72 Zakona.

Dakle, Zakon o sprječavanju korupcije sistemski uvodi institute prevencije korupcije, koji su prepoznati i ispostavljeni Crnoj Gori kao obaveze međunarodnim konvencijama i dokumentima koje je Crna Gora ratifikovala.

Agencija se usvojim Mišljenjima poziva na odredbe Ustava i relevantnih zakona, ali ne u smislu procjene ustavnosti i zakonitosti već u smislu primjene i ostvarivanja svrhe člana 79 Zakona o sprječavanju korupcije.

2. Obrazloženje

a. Strateški okvir

2.a.1) Međunarodni pakt o ekonomskim, socijalnim i kulturnim pravima

Član 2.

1. Svaka država članica ovog pakta obavezuje se da i pojedinačno i putem međunarodne pomoći i saradnje, naročito na ekonomskom i tehničkom polju, a koristeći u najvećoj mogućoj mjeri svoje raspoložive izvore poduzima korake **kako bi se postepeno postiglo puno ostvarenje prava priznatih u ovom paktu svim odgovarajućim sredstvima, posebno uključujući donošenje zakonodavnih mjera.**

2. Države članice ovog pakta obavezuju se da garantuju da će sva prava koja su u njemu formulisana biti ostvarivana bez ikakve diskriminacije zasnovane na rasi, boji, polu, jeziku, političkom ili kakvom drugom mišljenju, nacionalnom ili socijalnom porijeklu, imovinskom stanju, rođenju ili kakvoj drugoj okolnosti.

3. Vodeći na odgovarajući način računa o pravima čovjeka i svojoj nacionalnoj privredi, zemlje u razvoju mogu odrediti u kojoj će mjeri garantovati licima koja nisu njeni državljani ekonomska prava priznata ovim paktom.

Član 6.

1. Države članice ovog pakta priznaju pravo na rad, koje obuhvaća pravo koje ima svako lice na mogućnost zarađivanja **kroz slobodno izabran ili prihvaćen rad, i preduzimaju odgovarajuće mjere za očuvanje ovog prava.**

2. Među mjere koje svaka država članica ovog pakta treba da preduzme u cilju punog ostvarenja ovog prava spadaju programi tehničke i stručne

orijentacije i obuke, politika i metodi za postizanje stalnog ekonomskog, socijalnog i kulturnog razvoja **i pune proizvodne zaposlenosti u uslovima koji čovjeku garantiraju uživanje osnovnih političkih i ekonomskih sloboda.**

2.a.2) Evropska socijalna povelja

Dio II

Strane ugovornice prihvataju da, u skladu sa Dijelom III preuzmu obaveze koje su navedene u sljedećim članovima i stavovima:

Član 1 . Pravo na rad

Član 2 . Pravo na pravične uslove rada

Član 3 . Pravo na bezbjedne i zdrave radne uslove

Član 4 . Pravo na pravednu naknadu

Itd.

2.a.3) Sporazumom o stabilizaciji i pridruživanju između Evropskih zajednica i njenih država članica, s jedne strane i Republike Crne Gore, s druge strane (SSP) u članu 72 je predviđeno:

1. Ugovorne strane potvrđuju **važnost usklađivanja postojećeg zakonodavstva u Crnoj Gori sa zakonodavstvom Zajednice, kao i njegovog efikasnog sprovođenja.** Crna Gora će nastojati da osigura postepeno usklađivanje svojih postojećih zakona i budućeg zakonodavstva s pravnim propisima Zajednice *acquis*. Crna Gora će osigurati adekvatnu implementaciju i sprovođenje postojećeg i budućeg zakonodavstva.

2. **Usklađivanje će započeti danom potpisivanja Sporazuma i postepeno će se proširivati na sve elemente *acquis-a* Zajednice iz ovog sporazuma do kraja tranzicionog perioda utvrđenog članom 8 ovog sporazuma.**

3. Usklađivanje će, u ranoj fazi, biti fokusirano na osnovne elemente *acquis-a* koji se odnose na unutrašnje tržište, uključujući zakonodavstvo u oblasti finansija, pravosuđa, slobode i bezbjednosti, kao i na druge oblasti trgovine. U kasnijoj fazi, Crna Gora će se fokusirati na ostale djelove *acquis-a*.

Usklađivanje će se sprovoditi na osnovu programa o kojem će se dogovoriti Evropska komisija i Crna Gora.

4. Crna Gora će u dogovoru s Evropskom komisijom definisati modalitete za praćenje sprovođenja usklađivanja zakonodavstva i radnji koje treba preduzimati u vezi s njegovim sprovođenjem.

Član 79

Radni uslovi i jednake mogućnosti

Crna Gora će postepeno usklađivati svoje zakonodavstvo u oblasti uslova rada sa zakonodavstvom Zajednice, posebno kada je riječ o zdravstvenoj zaštiti, zaštiti na radu i jednakim mogućnostima.

Član 101

Saradnja u oblasti društvene politike

U pogledu zapošljavanja, saradnja između ugovornih strana će se naročito fokusirati na unaprijeđenje službi za posredovanje u zapošljavanju i profesionalnu orijentaciju, kroz obezbjeđenje mjera podrške i unaprijeđenje lokalnog razvoja kao pomoći prestrukturiranju industrije i prestrukturiranju tržišta rada. Saradnja će, takođe, obuhvatati mjere kao što su studije, razmjene stručnjaka, kao i informatičke i obrazovne aktivnosti.

Ugovorne strane će saradivati na reformisanju politike zapošljavanja u Crnoj Gori u smislu snažnijih privrednih reformi i integracija. Saradnjom će se, takođe, težiti pružanju podrške i prilagođavanju sistema socijalne zaštite Crne Gore novim ekonomskim i socijalnim zahtjevima, što bi podrazumijevalo i prilagođavanje zakonodavstva Crne Gore o radnim uslovima i jednakim mogućnostima za žene i muškarce, ljudi s invaliditetom, kao i pripadnika manjinskih grupa, kao i bolju zdravstvenu zaštitu i zaštitu na radu radnika, imajući u vidu nivo zaštite koji postoji u Zajednici. **Crna Gora će obezbijediti poštovanje i efikasnu primjenu osnovnih konvencija MOR-a.**

Saradnjom će se naročito obuhvatiti prioritetne oblasti povezane s **acquis-om Zajednice u ovoj oblasti.**

2.a.4) Agencija je u Mišljenju analizirala usklađenost Nacrta zakona sa pojedinim **Konvencijama Međunarodne organizacije rada** koje su navedene u Obrazloženju istog, s obzirom na obaveze usklađivanja nacionalnih propisa sa konvencijama MOR-a, kako je i navedeno u članu 101 Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju:

Konvencija br. 2 o nezaposlenosti;

- Konvencija br. 88 o službi za zapošljavanje;*
- Konvencija br. 102 o minimalnoj normi socijalnog obezbjeđenja;*

- *Konvencija br. 111 o diskriminaciji u pogledu zapošljavanja i zanimanja i Preporuka br. 111 koja se odnosi na diskriminaciju (zapošljavanje i zanimanje);*
- *Konvencija br. 122 o politici zapošljavanja;*
- *Konvencija br. 144 o tripartitnim konsultacijama;*
- *Konvencija br. 168 o promociji zapošljavanja i zaštiti od nezaposlenosti;*
- *Konvencija br. 181 o privatnim agencijama za zapošljavanje.*

b. Pravni okvir

S obzirom da je Programom rada Vlade Crne Gore za IV kvartal 2017. godine planirano donošenje Zakona o posredovanju pri zapošljavanju i pravima za vrijeme nezaposlenosti, te da je Ministarstvo rada i socijalnog staranja sprovelo Javnu raspravu o tekstu Nacrta, koristimo priliku da iznesemo par preporuka u cilju dodatnog unaprijeđenja teksta Nacrta, a u cilju otklanjanja mogućih rizika za nastanak korupcije ili njihovog usklađivanja sa međunarodnim standardima iz oblasti antikorupcije.

Naime u članu 4 stav 2 Nacrta je navedeno da **su poslovi u vezi sa zapošljavanjem poslovi od javnog interesa** te u tom smislu Agencija po službenoj dužnosti, analizirajući pojedine norme Nacrta a vodeći računa o definiciji ugrožavanja javnog interesa, integriteta i korupcije u Zakonu o sprječavanju korupcije, ukazuje na moguće rizike koje primjenom pojedinih normi mogu nastati po javni interes.

Agencija je 28. aprila 2017. godine donijela Mišljenje broj: 01-1845 na Zakon o radu i Zakon o zapošljavanju i ostvarivanju prava iz osiguranja od nezaposlenosti kojim je zajedničkom analizom ukazala na određene rizike narušavanja konkurentnosti, integriteta i javnog interesa prilikom zasnivanja radnog odnosa u javnom sektoru, u odnosu na navedene, važeće zakonske tekstove. Agencija je takođe 25. oktobra 2017. godine donijela Mišljenje broj: 03-03-2796 na Nacrt zakona o radu te je smatrala cjelishonim i opravdanim da se po ugledu na Mišljenje iz aprila 2017. odredi u odnosu na oba Nacrta zakonskih tekstova koje tretiraju tematiku radnih odnosa i zapošljavanja.

Nacrtom zakona o posredovanju pri zapošljavanju i pravima za vrijeme nezaposlenosti je propisano:

Član 7 definiše pojam Nezaposleno lice. Tako u stavu 1 po ugledu na važeći zakon, precizira se status nezaposlenog lica dok se u stavu 2 taksativno navodi ko se sve ne smatra nezaposlenim licem. Za alineju 2 napravljen je korak dalje u odnosu na dosadašnja zakonska rješenja jer se nezaposlenim licem smatra i predsjednik ili član organa upravljanja pa se postavlja pitanje ostvarivanja prava iz nezaposlenosti za ova lica s obzirom da članstvo u organima upravljanja nije radni odnos pa bi brisanje navedenih lica sa evidencije nezaposlenih lica predstavljalo uskraćivanje zagarantovanih prava i dovela bi ih u neravnotežan položaj u odnosu na ostala nezaposlena lica. Nesporno je izmirivanje obaveza iz socijalnog osiguranja po osnovu naknada od navedenog članstva ali to ne bi smjelo da znači gubitak statusa nezaposlenog lica i svih prava koja taj status sa sobom nosi. Navedeno naročito ako uzmemo u obzir član 4 stav 2 i načelo da su poslovi u vezi sa zapošljavanjem, poslovi od javnog interesa te Agencija iz tog razloga i ukazuje na moguće povrede ovog načela, kroz njegovu nedosljednu primjenu kroz pojedine članove Nacrta.

U članu 9 stav 2 Nacrta (*Osiguranje od nezaposlenosti*) se kaže da se osiguranje od nezaposlenosti sprovodi u skladu sa posebnim zakonom. Ovaj član je kontradiktoran sa članom 40 Nacrta (*Novčana naknada*) u kojem se kaže da se Osiguranjem od nezaposlenosti iz člana 9 ovog zakona nezaposlenom licu obezbjeđuje pravo na novčanu naknadu i pravo na zdravstveno osiguranje i penzijsko i invalidsko osiguranje za vrijeme korišćenja prava na novčanu naknadu. Smisao Nacrta, između ostalog je razrada prava za vrijeme nezaposlenosti pa bi stav 2 člana 9 trebalo brisati.

Nacrt zakona uvodi novi pojam a to je raspoloživost za rad kao obavezu nezaposlenog lica i u tom smislu u članu 15 precizira što se podrazumijeva pod aktivnim traženjem zaposlenja i raspoloživošću za rad. Navedeni član kao aktivno traženje zaposlenja podrazumijeva i podnošenje molbi poslodavcima i praćenje i prijavljivanje na oglase pa se postavlja pitanje na koji način će navedene aktivnosti biti praćene i eventualno predstavljati faktor

eliminacije za nezaposleno lice. Na isti način, precizirano je što se smatra raspoloživošću za rad a to znači obavezu za nezaposleno lice da se javlja jednom u 30 dana Zavodu za razliku od dosadašnjeg rješenja koje je bilo 60 dana. Postavlja se pitanje opravdanosti ovakvog rješenja uzimajući u obzir kapacitete Zavoda, stopu nezaposlenosti, potrebe tržišta rada ali i obavezu nezaposlenog lica da bude dostupno Zavodu na svaki poziv Zavoda te je dodatno javljanje jednom u 30 dana moguće da će prije voditi administrativnom opterećenju nezaposlenih lica i samih službi Zavoda nego efikasnijem zapošljavanju.

Naročito je sporan stav koji ukazuje da će Ministarstvo svojim propisom urediti na koji način nezaposleno lice može svoju neraspoloživost za rad opravdati Zavodu. Naime, gubitak statusa nezaposlenog lica predstavlja gubitak prava koje je moguće samo zakonski regulisati te je navedeno pitanje potrebno regulisati zakonom a ne podzakonskim aktom.

Članom 16 stav 1 tačka 3 ponuđenim zaposlenjem se smatra i zaposlenje izvan mjesta prebivališta ili boravišta bez obzira na udaljenost od mjesta rada, pod uslovom da je obezbijeđen odgovarajući smještaj, u skladu sa aktom Ministarstva. Kako se radi o ostvarivanju prava nezaposlenog lica odnosno eventulano gubitku tog prava, Agencija smatra da je zakonom potrebno precizirati što se smatra odgovarajućim smještajem s obzirom da nevedeno ostavlja široku diskreciju resornom ministarstvu da odredi kriterijume odgovarajućeg smještaja što u krajnjem ne utiče samo na nečije pravo na rad već posredno utiče i na druga prava ličnosti garantovana međunarodnim i nacionalnim pravom naročito imajući u vidu pravo na porodični život. Ukoliko bi se ponuda zaposlenja izvan mjesta prebivališta sa odgovarajućim smještajem posmatrala isključivo u odnosu na nezaposleno lice bez sagledavanja njegovih porodičnih prilika, to jest bračnog statusa, statusa zaposlenja supružnika, uzrast djece odnosno broj članova domaćinstva, u praksi bi se moglo dogoditi da ogromna većina nezaposlenih lica ne može prihvatiti ponuđene uslove zaposlenja izvan mjesta prebivališta zbog porodičnih okolnosti čime bi trajno izgubili navedeno pravo. Članom 1 Nacrta kao predmet zakona je između ostalog navedeno i da se njime uređuju aktivnosti u cilju podsticanja prostorne i profesionalne pokretljivosti radne snage ali samo do mjere dok se

navedenim predmetom zakona ne ugrožavaju ostala prava građana i državljana Crne Gore. Navedeno rješenje je prihvatljivo ukoliko je uslovljeno saglasnošću nezaposlenog lica.

U odnosu na član 28 Nacrta i ako uzmemo u obzir član 21 Nacrta zakona o radu, Agencija smatra da je navedeno pitanje prijavljivanja, oglašavanja i informisanja, koja su obuhvaćena navedenim nacrtima potrebno regulisati samo u jednom od zakonskih tekstova. Navedeno u cilju jasnoće normi i sigurnosti i izvjesnosti očekivanja kandidata koji se uključuju u proces zasnivanja radnog odnosa. Ovo se naročito odnosi na član 28 stav 1 u kome se navodi da je Zavod dužan da oglasi slobodno radno mjesto i u slučajevima utvrđenim posebnim zakonom (koju obavezu predviđa član 21 Nacrta zakona o radu) što može voditi nejasnoćama i nepotpunom regulisanju istog pitanja u dva zakonska teksta. Takođe, Zakon o radu nije poseban zakon u odnosu na Zakon o posredovanju pri zapošljavanju i pravima za vrijeme nezaposlenosti.

Ovom prilikom takođe želimo da ponovimo preporuke koje je Agencija dala kroz Mišljenje broj: 01-1845 na Zakon o radu i Zakon o zapošljavanju i ostvarivanju prava iz osiguranja od nezaposlenosti i Mišljenje broj: 03-03-2796 na Nacrt zakona o radu u pogledu potrebe definisanja različite procedure zasnivanja radnog odnosa za privatni i javni sektor.

Neupitno je pravo poslodavca koji dolazi iz privatnog sektora da potpuno autonomno, na osnovu specifičnosti svoje djelatnosti, organizuje obavljanje privredne djelatnosti na način za koji on smatra da je najbolji, najefikasniji, najekonomičniji i najjeftiniji, zbog čega se broj izvršilaca, njihove vještine i radno iskustvo, vrsta i stepen stručne spreme, odnosno nivo obrazovanja i zanimanja utvrđuju opštim i internim aktima poslodavca, ukoliko posebnim zakonom nije drugačije određeno.

Ovo je u skladu sa interesom poslodavca u privatnom sektoru da izabere zaposlenog koji će svojim radom ostvarivati privatni interes privrednog društva i u kojem slučaju je kriterijum interesa poslodavca pri izboru zaposlenog njegov preovlađujući interes. U prilog ovome je i činjenica da

oglašavanje, shodno opštim propisima o radu nije konstitutivni element radnog odnosa što je konstatovano i Pravnim stavom Vrhovnog suda br. 148-6/15 od 8.07.2015. godine kojim se ukazuje da je oglašavanje izmješteno sa terena radnog odnosa na teren tržišta rada. "Pravilnim tumačenjem određenja navedenih propisa proizilazi da uslov zakonito zasnovanog radnog odnosa nije prethodno javno oglašavanje upražnjenog radnog mjesta, kao što je to bilo u ranijem periodu, kada je i po opštim propisima o radu i zapošljavanju to bio sastavni dio procedure zasnivanja radnog odnosa i kada je i po ovim propisima radni odnos zasnivan pojedinačnim aktom ovlašćenog lica preduzeća (privrednog subjekta ili drugog pravnog lica).

Svrha sadašnjih zakonskih rješenja Nacrt zakona o radu i Nacrta zakona o posredovanju pri zapošljavanju i pravima za vrijeme nezaposlenosti je izmještanje oglasa sa terena radnog odnosa na teren tržišta rada, kako bi se na taj način efikasnije pratila kretanja na tom tržištu, jer funkcionisanje tržišta predstavlja zadati cilj organizovane države. Zbog toga, sada je obaveza poslodavaca da organizaciji za posredovanje prijave potrebu za zapošljavanjem, koja kao ni javni oglas nije dio procedure zasnivanja radnog odnosa, već je to obaveza prema tržištu rada. U tom smislu ovu obavezu predviđa i Nacrt zakona o posredovanju pri zapošljavanju i pravima za vrijeme nezaposlenosti, što je reglisano odredbama čl. 27 odnosno 28. Proizilazi da je javno oglašavanje bez pravnog značaja u zasnivanju zakonitog radnog odnosa, a da je sada tržišnog i ekonomskog značaja. Ovo tim prije što u sadašnjim pravnim okvirima postupak zasnivanja radnog odnosa kod poslodavca sveden je na pregovaranje radnika i poslodavca, zaključenje ugovora o radu i stupanje zaposlenog na rad. Na ovakav zaključak nesumnjivo upućuju i kaznene odredbe - čl. 77 st. 3, 4 i 5 Nacrta zakona o posredovanju pri zapošljavanju i pravima za vrijeme nezaposlenosti, kojima je povreda obaveze poslodavca u smislu čl. 28 sankcionisana kao prekršaj, a nije od uticaja na pravnu valjanost radnog odnosa koji postoji u skladu sa zaključenim ugovorom o radu.

Međutim u institucijama javnog sektora u kojima se ostvaruje javni interes a koje potpadaju pod opšti režim radnih odnosa, zapošljavanje najkvalifikovanijih i kandidata koji u postupku provjere pokažu najbolje

sposobnosti za obavljanje poslova radnog mjesta trebao bi da bude preovlađujući princip prilikom zapošljavanja. Zato bi u režimu javnog sektora, oglašavanje slobodnog radnog mjesta trebalo da bude obavezan dio procedure zapošljavanja omogućavajući ravnopravnu konkurenciju kandidata uz precizna pravila i kriterijume za izbor najboljeg. Navedeni sistem, kada je oglas bio uslov zakonito zasnovanog radnog odnosa postojao je u ranijim opštim propisima o radu, kada je i radni odnos zasnivan pojedinačnim aktom poslodavca: Zakon o radnim odnosima ("Sl. list SRCG", br. 29/1990, 42/1990 i 28/1991 i "Sl. list RCG", br. 48/1991, 17/1992, 16/1995, 21/1996).

Dakle, članom 28 Nacrta zakona (*Oglašavanje i informisanje*) predviđena je obaveza Zavoda da, po zahtjevu poslodavca i u slučajevima utvrđenim posebnim zakonom, oglasi slobodno radno mjesto, na način propisan ovim zakonom i posebnim zakonom. Propisana je i obaveza poslodavca da obavijestiti Zavod o zasnivanju radnog odnosa sa nezaposlenim, odnosno drugim licem, u roku od pet dana od dana zasnivanja radnog odnosa. Ukoliko se pod posebnim zakonom podrazumijeva i Nacrt zakona o radu, on u članu 21 tačka 3 navodi da je Zavod dužan da javno oglasi slobodno radno mjesto u javnom preduzeću, odnosno privrednom društvu, javnoj ustanovi i drugoj javnoj službi čiji je osnivač ili većinski vlasnik država, odnosno jedinica lokalne samouprave, u skladu sa posebnim zakonom. **Međutim, rješenja predviđena pomenutim članovima 21 iz Nacrta zakona o radu i članom 28 Nacrta zakona o posredovanju pri zapošljavanju i pravima za vrijeme nezaposlenosti** ne znače da je obaveza oglašavanja konstitutivni elemenat zasnivanja radnog odnosa u javnom sektoru, jer u nacrtu ovih zakona nije navedeno da je oglašavanje radnog mjesta uslov za zakonito zasnivanje radnog odnosa i nije preciziran početak i dužina trajanja oglasa za slobodno radno mjesto uz obavezu donošenja odluke o izboru kandidata u određenom roku.

U članu 47 stav 1 tačka 2 nije precizirano o kakvim se naknadama po posebnim propisima radi pa s obzirom da se radi o utvrđivanju prava i obaveza kao i gubitku prava nezaposlenih lica, neophodno je zakonski precizirati o kojim se naknadama radi.

U članu 56 stav 5 Agencija smatra da bi žalba trebalo da ima suspenzivno dejstvo s obzirom da su poslovi zapošljavanja definisani kao poslovi od javnog interesa koji podrazumijevaju i ostvarivanje ustavnog principa prava na rad uz istovremeno ostvarivanje predmeta Nacrta definisanog u članu 1.

U odnosu na član 58 stav 1 tačka 12 postavlja se pitanje brisanja sa evidencije lica koje je ostvarilo pravo na porodičnu penziju a radno je sposobno ukoliko se podsjetimo da je cilj zakona podsticanje zapošljavanja pa u krajnjem i rasterećenje fonda koji se bavi isplatom penzionih davanja.

U odnosu na Poglavlje IX: Agencija, generalni je komentar da razdvajanje pravnih lica koja vrše poslove posredovanja pri zapošljavanju i ustupanja zaposlenih ne vodi fleksibilnijem tržištu rada i unaprijeđenju zaposlenosti kroz olakšavanje poslodavcima i zaposlenima popunu slobodnih radnih mjesta. Zato je preporuka Agencije da se razmotri zakonsko regulisanje poslova navedenih Agencija iz oba nacrta zakonskih tekstova na jednom mjestu, uz spajanje poslova koje mogu obavljati.

ZAKLJUČAK

Agencija za sprječavanje korupcije analizirala je odredbe Nacrta zakona o posredovanju pri zapošljavanju i pravima za vrijeme nezaposlenosti, naročito u odnosu na odredbe Nacrta zakona o radu koje regulišu procedure zasnivanja radnog odnosa i obaveze Poslodavca i Zavoda za zapošljavanje u odnosu na ova pitanja.

U ovom dijelu, pozivajući se na Mišljenja broj: 01-1845 od 28. aprila 2017. godine i broj: 03-03-2400 od 28. juna 2017. godine, u cilju zaštite javnog interesa, Agencija upućuje na razmatranje potrebe razrade odredbi Nacrta zakona o radu i Nacrta zakona o o posredovanju pri zapošljavanju i pravima za vrijeme nezaposlenosti **u dijelu zapošljavanja u javnom sektoru**, na način da obaveza oglašavanja bude konstitutivni element zasnivanja radnog odnosa sa preciziranjem početka i dužine trajanja oglasa za slobodno radno mjesto i uz obavezu donošenja odluke o izboru kandidata u određenom roku.

Agencija je analizirala i ostale odredbe Nacrta zakona o posredovanju pri zapošljavanju i pravima za vrijeme nezaposlenosti koje se odnose na: definiciju nezaposlenog lica, obavezama nezaposlenog lica po osnovu aktivnog traženja zaposlenja i raspoloživosti za rad, pojedinih načina gubitka prava po osnovu statusa nezaposlenosti te utvrdila da postoji rizik ugrožavanja javnog interesa uslijed nedefinisanih normi, omogućavanja utvrđivanja prava i obaveza pojedinaca podzakonskim aktima, koji može prouzrokovati narušavanje integriteta i aktivirati rizike korupcije u smislu nedovoljne transparentnosti i pravne nesigurnosti.

Obradili:

Boris Vukašinić

Dalibor Šaban

Kontrolisala:

Grozdana Laković

NAČELNIK
Mladen Tomović

